

**ROZHOVOR S P. ASISTENTKOU
JITKOU VLČKOVOU**

Nepřehlédněte Myškolákovo
interview s paní asistentkou.

ČTĚTE NA STRANĚ 13

KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

Potěšte se pozoruhodnými
výtvarnými pracemi našich žáků!

ČTĚTE NA STRANĚ 15

ČÍSLO 2/2018-2019 | ČERVEN 2019

MYŠKOLÁK

ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY
A MATEŘSKÉ ŠKOLY MYSLIBOŘICE

POTĚŠÍ 😊 POBAVÍ
POUČÍ

OBSAH ČÍSLA:

SLOVO NA ÚVOD

CO JSME ZAŽILI

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

CESTY S GLÓBUSEM

NA SLOVÍČKO S...

MYŠKOLÁKOVA ANKETA

MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Amálie Kleppová, 5. ročník

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

s blížícím se obdobím léta a očekávaných letních radovánků vám redakce školního časopisu přináší druhé, a zároveň poslední, číslo Myškoláka ve školním roce 2018/2019. V jarních měsících proběhlo několik školních akcí, ze kterých si žáci jistě odnesli ty nejlepší zážitky. Pojďte si je nyní s Myškolákem opět připomenout. Co vás tedy

v aktuálním čísle čeká?

V samotném úvodu se můžete nechat inspirovat zajímavými tipy na letní aktivity od všech členů redakce. Dále si prostřednictvím jednotlivých článků postupně připomenete 16. školní bal, pěveckou soutěž Zlatý kos a její vítěze, dopravní soutěž, aktivity konané ke Dni Země, návštěvu Švýcarska, školní akademii a mnohé další události.

Věříme, že si každý z vás najde ten svůj článek, který ho upoutá a potěší. Přejeme proto všem čtenářům pohodové listování v aktuálním vydání časopisu a zároveň přejeme všem radostné prožití letních prázdnin, slunečné počasí a spoustu mimořádných zážitků!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka;
Micova.Misicka@seznam.cz)

REDAKCE A JEJÍ OBLÍBENÉ LETNÍ AKTIVITY

Natalie Čermáková, 5. ročník
Letní aktivity: koupání v bazénu, jízda na kole, skákání panáka

Soňa Nováčková, 5. ročník
Letní aktivity: jízda na hoverboardu, koupání v bazénu

Natalie Jará, 6. ročník
Letní aktivity: skákání na trampolíně, gymnastika, koupání v bazénu

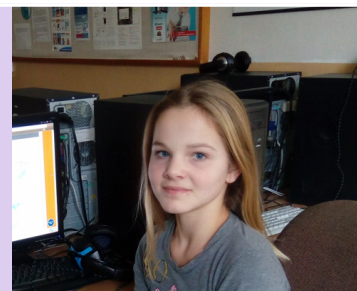
Lenka Nováková, 6. ročník
Letní aktivity: jízda na kole, koupání v bazénu

Filip Nožička, 7. ročník
Letní aktivity: návštěva přátel, koupání v rybníku, procházky v přírodě

Jaké jsou
moje
oblíbené
letní aktivity

Jana Padělková, 7. ročník
Letní aktivity: koupání v rybníku nebo moři, setkávání s přáteli, výlety po hradech a zámcích

Michaela Horníková, 8. ročník
Letní aktivity: návštěva letního tábora, plavání

Adam Švehla, 8. ročník
Letní aktivity: plavání, běh, dovolená s rodiči

Tomáš Veselý, 9. ročník
Letní aktivity: florbal, práce na statku, procházka se psem

Lara Zerhauová, 9. ročník
Letní aktivity: jízda na kole, dovolená u moře, plavání

CO JSME ZAŽILI

Předtančení na školním bále

Dne 16. 3. 2019 se v naší škole konal již 16. školní bál. Celý bál byl zahájen předtančením.

Tancovaly zde žákyně 1. ročníku. Po nich následoval kroužek „Showdance“, ve kterém se představily dívky

ve stepové obuvi a uvedly tanec, který nesl název Čokoláda. „Showdance“ měl poté na programu ještě jeden tanec – Hříšný tanec. Nejlepší vystoupení však patřilo žákům 9. ročníku. Svými tanečními kreacemi deváťáci ohromili

všechny hosty v sále. Jejich třídní vystoupení zahájil menší problém s muzikou, ale nakonec vše dobře dopadlo a vystupující si svůj tanec patřičně užili. Všechna taneční vystoupení zaznamenala mezi přítomnými velký úspěch.

(Natálie Jará, 6. ročník)

16. Školní bál

V sobotu 16. března 2019 proběhl na naší škole již 16. školní bál. V krásně vyzdobeném kulturním domě se opět sešel velký počet účastníků. Téma plesu bylo "BORN TO DANCE".

Program začal okolo deváté hodiny. Na začátku předvedli své předtančení žáci prvního stupně. Hlavní představení měli

na starosti žáci 9. ročníku. Během vystoupení mohli diváci zhlédnout tance, které byly řazeny od těch nejstarších po dnešní moderní tance. Předtančení se velmi vydařilo. Sklidili jsme velký úspěch u rodičů, učitelů i bývalých spolužáků. Všichni jsme ale rádi, že už je to za námi. Během celého večera se hosté mohli občerstvit u baru, měli

možnost si zatancovat či zkusit štěstí v bohaté tombole. Celý večer hodnotím jako velmi vydařený.

(Lara Zerhauová, 9. ročník)

Zlatý kos (I. stupeň)

Ve čtvrtek 21. 3. 2019 se na naší škole uskutečnila již tradiční pěvecká soutěž nazvaná Zlatý kos. Musím rovnou říci, že všichni vystupující zpěváci byli úžasní i děti z mateřské školky.

Zpěváci byli rozděleni do kategorií. První kategorií byla školka, druhou kategorií tvořili

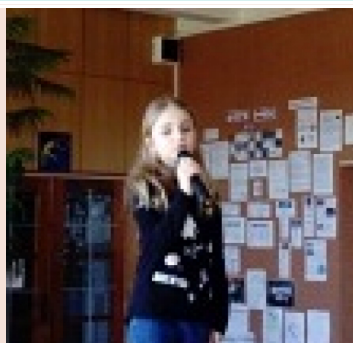
žáci 1. třídy. Do třetí kategorie patřili žáci 2. a 3. třídy a poslední čtvrtá kategorie byla pro žáky 4. a 5. třídy. V porotě zasedli pedagogové – paní učitelka Čechová, paní učitelka Soboňová, paní učitelka Čábllová a paní učitelka Kočí, která celou soutěž také moderovala. Zpívající žáky doprovázel na klavír pan učitel Nováček.

Jako první začaly zpívat děti z mateřské školky a hned po nich vystupovali žáci 1. třídy.

Z mateřské školky obsadila první místo Nikola Smolková, z 1. třídy byl nejlepší Matyáš Mares. Ve třetí kategorii se na první místo probíjela Nikola Žáková (3. třída). V poslední, čtvrté kategorii, si první místo vyzpívala Tereza Smolková (5. třída).

(Soňa Nováčková, 5. ročník)

Zlatý kos (II. stupeň)

V úterý 26. 3. 2019 proběhla druhá část pěvecké soutěže Zlatý kos. Ta tentokrát patřila odvážným zpěvákům druhého stupně.

Všichni žáci zde tvořili jednu

kategorii. V porotě opět zasedla paní učitelka Čechová, paní učitelka Soboňová, paní učitelka Čábllová a čtvrtým porotcem byl pan učitel Nováček. Prozradíme rovnou tři nejlepší zpěváky v této kategorii. Třetí místo

obsadila Denisa Denemarková (7. třída), druhé místo získala Karolína Hloučková (8. třída) a na prvním místě se umístily dokonce dvě zpěvačky, a to Jana Padělková a Lucie Peroutková (obě 7. třída). Myslím si, že

letošní ročník pěvecké soutěže Zlatý kos byl velmi povedený. Myslíte si to i vy?

(Soňa Nováčková, 5. ročník)

Dopravní soutěž

Dne 10. 4. 2019 se na naší škole uskutečnila dopravní soutěž, která byla určena pro cyklisty z obou stupňů. Čas všem závodníkům měřil pan učitel Šerý.

První překážkou byl slalom. Druhá překážka měla zajistit naši rovnou jízdu. Třetí překážka byla houpačka, která se musela přejet, a hned po ní následoval pomalý úsek. Nejnáročnějším úsekem trati, ve kterém se také nejvíce chybovalo, byl úsek, kde museli závodníci na kole přenést

kelímek naplněný vodou, a to z jedné židle na druhou. To byla teprve překážka! Hned po ní následovala překážka s židlí, ke které byl přivázaný klacík. Každý závodník musel klacík uchopit, židli objet a vrátit klacík zpět na místo. Trať dále pokračovala ke školce. Tam byly rozmístěné kužely, které se musely objet. V cíli závodníky čekala poslední překážka - museli zastavit mezi dvěma čarami. Již tradičně se startovalo před školou. Ze všech zúčastněných byl nejrychlejší

Matyáš Jarý z 9. ročníku. Celá dopravní soutěž byla rozdělena do několika kategorií. První kategorie zahrnovala žákyně z 1. - 5. ročníku. Druhá kategorie byla naopak určena pro chlapce z 1. - 5. ročníku. Třetí kategorie patřila žákyním z 6. - 9. ročníku a ve čtvrté kategorii závodili

chlapci z 6. - 9. ročníku.

(Soňa Nováčková, 5. ročník)

Oslavili jsme Den Země

12. dubna 2019 jsme na naší škole oslavili Den Země.

Všechny třídy se sešly ve výstavním sále, kde nám učitelé představili rozpis dne. 8. třída, do které chodím i já, šla nejprve pracovat do přírodní učebny. Vytrhávali jsme zde plevel a podobně. Po dvou hodinách pracování venku jsme se šli ohřát. Také jsme si udělali několik dobrých palačinek na zub. Naší další zastávkou byla třída, ve které pro tentokrát sídlili zástupci Obchodní akademie a Hotelové školy Třebíč. Zde jsme si mohli vyzkoušet různé činnosti v rámci oborů, které nám tu byly postupně představeny. Patrně nejzajímavější byla příprava drinků a také možnost se nechat vyfotit. Žáci si vymodelovali marcipánovou růži, vyřezali si různé ornamenty do jablka nebo si nechali vytisknout na kakao zajímavý potisk. Potom jsme šli na přednášku lesníků z brněnské fakulty. Milá přednášející nám vyprávěla o tom, jak kůrovci škodí našim lesům. Následně jsme se vydali

za pánem, který nám ukazoval zvířecí parohy a kožichy. Okolo dvanácté hodiny se sešel celý 2. stupeň a povídali jsem si o tom, co jsme všechno dělali a co nás nejvíce bavilo. Den Země byl určitě zábavný a spousta žáků si ho užila.

(Michaela Horníková, 8. ročník)

Besedy v myslibořické knihovně

Žáci se v průběhu hodin českého jazyka zúčastnili besed, které si pro ně v místní knihovně pečlivě připravila knihovnice Jitka Bartoňová. Ohlédneme se proto za některými z nich.

Pátý ročník se vypravil do místní knihovny. Přivítala je knihovnice, paní Bartoňová. Paní Bartoňová měla přichystaný program o první republice – dávala žákům otázky, kdo byl prvním prezidentem Československa apod. Žáci se dozvěděli, že T. G. Masaryk, tedy první prezident Československa, navštívil při svých cestách po republice také Myslibořice. Paní Bartoňová žákům rozdávala

obálky, ve kterých byli vystřiženi panáčci s různými povoláními a také kartičky s platem, podle kterého měli žáci tipnout, kolik si kdo v období první republiky vydělal peněz. Museli je k sobě přiřadit. Nacházely se tam cenovky od jednoho tisíce do osmi tisíc korun československých. Poté jim paní knihovnice prozradila správné odpovědi. Následně jim ukázala a také dala potěškat do ruky velký kovový náhrdelník, který nosívala oddávající při svatbách na krku. Říkali si rovněž něco o dřívějším životním stylu – jak se lidé v Československu oblékali, jaké měli kulturní využití apod. Žákům se beseda velice líbila a paní Bartoňová jim na odchod

foto: Zdroj: masaryk.info

dala něco sladkého na zub.

(Soňa Nováková a Natálie Čermáková, obě 5. ročník)

Zúčastnili jsme se návštěvy v knihovně, kde si pro nás knihovnice, paní Bartoňová, připravila besedu na téma „100 let od vzniku Československa“. Nejprve nám pokládala otázky týkající se období první republiky. O tomto období v českých dějinách jsme se učili již ve čtvrtém a pátém ročníku. Následovaly zajímavé hry – odhadování výplat v prvorepublikové době a tipování cen zboží. Následně jsme si prohlíželi staré fotografie, na kterých byl zachycen pan prezident Tomáš Garrigue Masaryk při své návštěvě v Myslibořicích. Paní Bartoňová nám také ukázala a dala potěškat do ruky tzv. starostenský řetěz pro ceremoniální příležitosti. V závěru besedy nám chtěla přiblížit módu v této době. Časově bychom ovšem nestihli dojít do školy na další vyučovací hodinu, a tak se téma módy

odložilo. Všichni jsme byli spokojeni a beseda nás moc bavila. Rádi bychom si ji někdy zopakovali.

(Lenka Nováková, 6. ročník)

Osmý ročník se s paní učitelkou Míčovou přesunul do myslibořické knihovny. Tam žáky přivítala knihovnice, paní Bartoňová. Společně si přečetli úryvek z knížky Anny Frankové a povídali si o době druhé světové války. Paní knihovnice měla pro žáky připravené nejrozdůrnější aktivity, jednou z nich bylo svázání skupinky žáků provazem. Ti si vyzkoušeli, jakým způsobem si ve stísněném prostoru předat misku s vodou. Museli se zároveň snažit, aby veškeré pohyby prováděli potichu, což nebylo vůbec nic jednoduchého. V závěru besedy jim paní Bartoňová přečetla několik zajímavostí z myslibořické kroniky.

(Adam Švehla, 8. ročník)

Finanční gramotnost

Žáci 8. a 9. ročníku se zúčastnili finanční gramotnosti v Brně.

Žáci se svým pedagogickým doprovodem vyjeli z vlakového nádraží z Třebíče, a to o půl osmé. Do Brna přijeli v devět hodin a přesunuli se na tramvajovou zastávku. Když tramvají dojeli k budově České pošty, rozdělili se na osmou a devátou třídu. V budově České pošty již na žáky čekal vedoucí pobočky, který je provedl dílnami. Hlavním úkolem, který tu žáci měli splnit, bylo ve skupinkách poslat obálku do naší školy. Ta ovšem přišla o tři dny později. Poté, co všechny skupinky odeslaly obálky a společně se

nasvačily, přemístily se tramvají do nákupního centra Galerie Vaňkovka. Zde je čekaly další úkoly ke splnění a hlavně nákup. Většina dětí myslela na jídlo. Deváťáci si kupovali oblečení

na školní ples. Kolem jedné hodiny odpoledne, kdy se všichni sešli, odcházeli společně na vlakové nádraží. Nastoupili do vlaku a jeli zpět do Třebíče, odkud se již rozcházeli a odjížděli domů.

(Adam Švehla, 8. ročník)

Když "dětí učí děti"

Vyzkoušeli jsme si roli učitele a právě jako učitelé jsme vystupovali ve 2. třídě.

Na začátku vyučovací hodiny jsme se s dětmi blíže seznámili a jelikož to byla hodina matematiky, začali jsme s nimi počítat. Děti byly neskutečně rychlé, zvláště když mohly získat bonbony. Některé děti dostaly i malou jedničku, kterou nám schválil i sám pan učitel Nováček. Děti byly neskutečně soutěživé, a proto nám hodina utekla opravdu rychle. Pan učitel Nováček celou hodinu korigoval, až jsme na konci nevěděli, co máme s žáky ještě udělat. Naštěstí nás přece jen něco napadlo, ovšem než jsme to stihli zrealizovat, tak byl konec hodiny. Na konci jsme se s žáky rozloučili a rozdali jsme jim bonbony, které jsme pro ně měli připravené. Děti nám zatleskaly a poděkovaly nám za naše

vyučování. Podle mě byli žáci velmi hodní a vzorní. Pokud bych si měl někdy v budoucnu vybrat nějakou třídu, ve které bych si znovu mohl vyzkoušet vést vyučování, byla by to opět 2. třída.

(Adam Švehla, 8. ročník)

Střední průmyslová škola Třebíč vyzkoušela naši zručnost

Žáci 8. a 9. ročníku se vypravili do Třebíče, kde navštívili Střední průmyslovou školu.

Do Třebíče vyjeli hned ráno o půl osmé. Po příjezdu do Třebíče žáky čekala exkurze

dvou škol. Každá třída navštívila jednu z nich a poté se vyměnili. Na osmáky již ve škole čekal pan průvodce. Ten žáky rozdělil na dívčí a chlapeckou skupinu. Chlapecká skupina se vydala prozkoumávat různá řemesla a dívčí skupina se zaměřila

(Adam Švehla, 8. ročník)

na chemické pokusy. Poté, co se obě skupiny opět sešly, dopřály si společnou svačinu. Následně měli všichni žáci možnost projít si jednotlivé dílny. Poté, co se oba ročníky opět shledaly, čekala je cesta autobusem zpět do Myslbořic.

Návštěva zástupců Obchodní akademie a Hotelové školy Třebíč

V pátek 12. dubna 2019 přivítala naše škola zástupce Obchodní akademie a Hotelové školy z Třebíče a s nimi i lesníky z brněnské fakulty.

Měli pro nás připravený

program s několika ukázkami toho, co se můžeme naučit v jejich škole. Ukázali nám, jakým způsobem můžeme pracovat s marcipánem, také jsme si mohli namíchat drink nebo jsme se mohli nechat učešat od přítomných kadeřnic.

V připraveném fotokoutku jsme si pořídili fotografie na památku. V rámci programu brněnské fakulty jsme byli poučeni o kůrovci, dokonce jsme si mohli zasadit semínko smrku. Abychom nezapomněli, měla také každá třída na starost úpravu

svěřeného úseku v přírodní učebně.

(Adam Švehla, 8. ročník)

Stepový taneční kroužek

Do stepu jsem začala chodit ve druhé třídě. Stepový kroužek tehdy vedla paní učitelka Kubíčková. Poté, co odešla do Prahy, přebrala tento kroužek paní učitelka Špačková, ke které chodím již druhým rokem.

Chodí tam celkem devět dívek z prvního i druhého stupně. Kroužek probíhá v prostorách naší školy každou středu od 15:00 do 17:00 hodin. Trénujeme zde různé tance. Všechny tancujeme stejnou choreografií. V současnosti

trénujeme sestavu nazvanou „Hříšný tanec“. Před trénováním máme vždycky pořádnou rozcvičku, aby nás nebolely nohy, potom si procvičíme základní stepové kroky a následně se vrhneme na příslušnou taneční sestavu. Snažíme se, abychom stihly natrénovat jednotlivé tance, než začne školní ples, na kterém tradičně vystupujeme. V loňském roce jsme s kroužkem vystupovaly v Semilech či v Jaroměřicích nad Rokytnou. Nejvíce mě bavil celodenní výlet do Semil, kde jsme se zúčastnily akce „Parohatá města“. Tehdy s námi jel i kytarový kroužek, který celou cestu autobusem zpátky, když jsme byli všichni unavení, hrál nejrůznější písničky a nechtěl přestat. V letošním roce jsme však přestaly stepovat a tancujeme již normálně. Já osobně tancuji ráda a jelikož je

to můj koníček od mala, tak bych v něm chtěla i nadále pokračovat.

(Anna Hašková, 8. ročník)

SHOW DANCE

SHOW DANCE je taneční kroužek. Dříve, než se přejmenoval, to byl stepový kroužek zaměřený konkrétně na Country step.

Členové tohoto kroužku vystupují se svým tanečním uměním na školním plese a na různých akcích. Do kroužku se mohou přihlásit dívky i chlapci. Domníváme se, že to v kroužku všechny moc baví, neboť zde žáci dostávají skvělou příležitost naučit se nejrůznější tance! Vedoucí kroužku je paní učitelka Petra Špačková a je moc hodná. Když přijede na společný trénink, všichni se za ní rozběhnou a pomáhají jí s věcmi potřebnými k tancování. Do kroužku se samozřejmě mohou přihlásit i žáci tancem zcela nepolíbení, nebo žáci, kteří se chtějí v tanci ještě více zdokonalit. Ze začátku je docela těžké naučit se jednotlivé

taneční kroky, ale postupem času už to jde jako po másle. Neváhejte a přihlaste se do tohoto kroužku také. Čeká na vás spousta skvělých zážitků!

(Daniela Procházková, 5. ročník a Drahomír Matějka, 4. ročník)

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Slova na rozloučenou (proslov)

Vážení učitelé, milí spolužáci, vážení hosté, sešli jsme se zde dnes, abychom se s některými z Vás rozloučili a poděkovali Vám za těch devět hezkých let, co jsme tady s vámi. Dnes je totiž pro nás, žáky devátých tříd, velmi významný den. Den, při kterém si uvědomujeme, že něco končí

a něco zase začíná. Že už nikdy nebudeme ta třída, která se zde sešla před devíti dlouhými lety.

Až v tento osudný den, kdy ta překrásná pohádka mládí končí, a začíná nám docházet, že už dost možná nikdy neusedneme spolu do lavic, už spolu nebudeme jedna velká parta,

nebudeme pospolu vytáčet učitele a ani se vymlouvat z testů. Nebudeme společně vymýšlet ani žertovné přezdívky pro ostatní spolužáky a nikdy nebudeme podnikat ty nadmíru skvělé výlety a exkurze. Již nebudeme ta povedená partička se skvělým kolektivem, která vypadala, jako kdyby přišla z márnice.

Rád bych poděkoval všem našim vyučujícím za to, že s námi většinou měli trpělivost i přes naši lenost a nízkou aktivitu. Naše díky patří i naší ředitelce i dalším zaměstnancům školy za to, že tuto školu dělají jedinečnou. Obzvláště náš třídní si zaslouží největší poděkování za jeho ochotu nám se vším pomoci a za jeho smysl pro humor, který nás dokáže vždy rozesmát.

Sice už sem nebudeme chodit, ale vzpomínky na ta báječná léta nám nikdo nevezme. Proto přeji všem svým spolužákům

i ostatním hodně štěstí v jejich životě.

(Pavel Svoboda, 9. ročník)

Poznávací výlet do Švýcarska (reportáž)

V úterý 16. dubna se konal, pro některé žáky naší školy, poznávací pobyt do Švýcarska. Sraz byl v devět hodin před školou a já jsem dorazila mezi posledními. Mezitím si v autobusu už každý hledal své místo. Když se všichni usadili a zamávali svým rodičům, čekala na nás dlouhá a náročná cesta. Po necelých deseti hodinách cesty, s několika zastávkami, jsme dorazili na místo. První zastávka byla v ranních hodinách u Bodamského jezera, kde jsme se nasvačili a prohlédli pobřeží. Poté jsme se přesunuli na druhý břeh, kde se nachází německé město Kostnice. V tomto městě jsme si mohli prohlédnout muzeum Jana Husa a navštívili jsme katedrálu, kde samotného Husa odsoudili k upálení. Poté jsme se přesunuli do samotného

Švýcarska, kde jsme navštívili malé městečko Stein am Rhein. Zde jsme si mohli prohlédnout typické švýcarské městečko, jenž stálo na řece Rýn. Většinu z nás nejvíce zaujala čistě modrá řeka. Celou cestu jsme jeli podél Rýnu, který nás zavedl k Rýnským vodopádům. Vodopády byly velmi hezkým zážitkem. Mnoho z nás si udělalo několik fotek na památku a středeční den jsme završili dlouhou cestou do Francie, kde jsme měli ubytování v Hostelu F1. Po čtvrté snídani jsme se

všichni těšili na prohlídku čokoládovny Maison Cailler. Tady nás čekala příjemná a zajímavá prohlídka v němčině. Mohli jsme vidět, jak se naše oblíbená sladkost vyrábí a samozřejmě na konci nás čekala velká ochutnávka. Před odjezdem jsme nakoupili vzorky výborné čokolády pro naši rodinu a vyrazili jsme do olympijského muzea. Tam jsme si mohli prohlédnout dresy, které patřili olympijským vítězům, a mohli jsme si vyzkoušet na trenežerech různé sporty. Poslední páteční den nás

čekal výlet v horách. Po cestě jsme měli krásné výhledy na Alpy a nejvyšší horu Mont Blanc. Po hodině cesty jsme dojeli do údolí, kde jsme nastoupili na zubačku, s níž jsme vystoupali na vrchol. Zde jsme mohli potkat lyžaře, jelikož zde bylo lyžařské středisko Grindelwald. Strávili jsme zde nějaký čas, kochali se mohutným pohořím a zubačkou jsme se vrátili zpátky k autobusu. Poté nás čekala dlouhá cesta domů. Dorazili jsme v sobotu okolo páté ráno. Podle mě se zájezd velmi povedl a všichni jsme si ho moc užili. Jsem ráda, že jsem mohla poznat tak krásnou zemi.

(Lara Zerhauová, 9. ročník)

CESTY S GLÓBUSEM

Baltské země

Zdravím všechny čtenáře našeho školního časopisu. V rukou právě držíte již druhé číslo letošního ročníku, ve kterém nechybí naše tradiční cestovatelská rubrika. Po návštěvě Francie v minulém čísle se nyní přesuneme k Baltskému moři. V tomto článku vám představíme hned tři země. Všechny mají společnou charakteristiku - nachází se v severovýchodní Evropě, mohou se chlubit bohatou vegetací, nežije v nich zrovna mnoho obyvatel a všechny obklopuje Baltské moře. Někteří z vás už jistě poznali, že se jedná o Litvu, Lotyšsko a Estonsko. Kromě uvedených společných rysů mají tyto země také částečně společnou historii, jelikož se osamostatnily až na začátku 90. let 20. století po rozpadu jednoho velkého celku - SSSR. Jejich společná přezdívka tedy poukazuje na přítomnost Baltského moře, které je pro tyto země také velmi důležité.

LITVA

První státem, jenž si představíme, bude nejjihnější a největší baltská země - Litva. Litva je rovinná zemědělská země s velkým množstvím národních parků a dalších přírodních pamětihodností. Tato země sousedí s Lotyšskem, Běloruskem, Polskem a ruskou exklávou (oddělená část Ruska v oblasti Kaliningradu.) V tomto přímořském státě žije zhruba 2,8 milionů obyvatel, což ho s jeho rozlohou 65 200 km² činí jedním z nejméně zalidněných států v Evropě. Jak už bylo uvedeno výše, Litva vznikla po rozpadu Sovětského svazu, konkrétně 11. března 1990. Litva je velmi nížinný stát, její nejvyšší bod Aukštojas měří pouhých 294 m

n. m. Litevský reliéf pokrývá hustá říční síť a přes 3000 jezer a bažin ledovcového původu. Nejznámějším litevským veletokem je řeka Němen, která pramení v Rusku a vlévá se do Baltského moře. Největší a zároveň hlavní litevskou metropolí je město Vilnius, jež se nachází na jihovýchodě země. Mimo jiné se zde nachází mrakodrap Europa Tower nebo litevský prezidentský palác. Tato země nabízí k návštěvě mnoho dalších historických památek a také zajímavé pobřeží Baltského moře, kde lze provozovat vodní sporty a v zimě rybaření na ledu. Jedním z lákadel jsou písčité duny na poloostrově Kurská kosa, za návštěvu také stojí hrad Trakai nebo poutní místo Hora křížů se 100 000 kříži.

LOTYŠSKO

Druhou a možná nejznámější baltskou zemí je Lotyšsko. Tato země sousedí s Litvou, Běloruskem, Ruskem a Estonskem je na západě obklopena Baltským mořem a Řížským zálivem. V Lotyšsku žije ještě méně lidí než v Litvě, a to pouhé dva miliony. I pro Lotyšsko platí, že je to velmi rovinná země s množstvím přírodních rezervací a národních parků. Místa zde však přece jen nalezeme pahorkatiny, a to hlavně na západě, kde se nachází Kuronská pahorkatina. Hlavním a nejvyšším pohořím jsou však Vidzské vrchy, které leží ve středu republiky. Nejvyšší hora se nazývá Gaizinkalns a její nadmořská výška činí 312 m n. m. V Lotyšsku se také rozléhá hustá říční síť, největšími řekami jsou Daugava, Venta a Gauja. Lotyšsko obklopuje také mnoho jezer, mezi největší jezera patří Lubānas a Rāznas. Pro Lotyšsko jsou typické výkyvy počasí a velké množství srážek. Hlavní

foto: Zdroj: novinky.cz

město této země se nazývá Riga. Toto velkoměsto se rozkládá na západním pobřeží u ústí řeky Daugavy do Baltského moře. Historické centrum Rigy zvané Stará Riga se nachází na pravém břehu řeky a leží v něm mnoho významných památek jako například Řížský zámek, Řížský dům nebo kostel sv. Petra. Příkladem dalšího místa, které v Lotyšsku stojí za návštěvu, je určitě Národní park Gauja, v němž se nachází i stejnojmenná řeka.

ESTONSKO

Poslední a zároveň nejmenší a nejsevernější baltskou zemí je Estonsko. Tento stát sousedí s Ruskem a Lotyšskem. Ze severu je omýván Finským zálivem, který tuto republiku zároveň odděluje od Finska. Estonsko se liší od zbylých dvou pobaltských republik velkým počtem ostrovů - oficiálně se uvádí, že jich je dokonce více jak 1 500. Mezi nejvýznamnější a největší ostrovy patří Saaremaa, Hiiumaa a Muhu. Na severu hranice mezi Ruskem a Estonskem se také nachází známé Čudské jezero, jež je čtvrtým největším sladkovodním jezerem v Evropě. Stejně jako v Lotyšsku a Litvě, tak i v Estonsku převažují nížiny, přičemž nejvyšší bod Estonska Suur Munamägi činí 318 m n. m. Estonsko je díky pouhým 1,3 milionům obyvatel nejméně

osídlenou pobaltskou republikou. Estonsko se může pochlubit krásnou divokou přírodou. 61 % rozlohy Estonska pokrývají lesy, nachází se zde také přes tisíc jezer, bažin a rašelinišť. Hlavní město Estonska - Tallinn se nachází taktéž na severu země, kousek od Finského zálivu. Toto město můžeme rozlohou a počtem obyvatel přirovnat například k Brnu. Historické centrum Tallinnu je stejně jako u předchozích dvou hlavních měst zapsáno na seznam světového kulturního dědictví UNESCO. Mezi hlavní pamětihodnosti tohoto města patří například bývalé letní sídlo ruského cara nebo pravoslavný chrám Alexandra Něvského. Tento stát můžeme díky jeho krásnému hlavnímu městu a bohaté přírodě označit za úplně nejhezčí zemi ze všech pobaltských republik, ovšem na druhou stranu je tento stát také nejméně rozvinutou pobaltskou republikou. Dalším zajímavým místem v Estonsku je bezesporu Národní park Lahemaa, jenž leží na severu země a oplývá divokou přírodou a zvěří.

(Tomáš Veselý, 9. ročník, podle internetových stránek)

Švédsko - země tří korunek

Pojďme si představit Švédské království - zemi plnou jezer, krásné přírody, ale také skvělého jídla. Švédská monarchie se společně s Finskem a Norskem rozkládá na Skandinávském poloostrově a se svou rozlohou 449 964 km² je 54. největší zemí světa. Na jihu je tento stát spojen unikátním mostem - tunelem

s Dánskem. Na jihovýchodě jej omývá Baltské moře, kde se nachází i dva největší švédské ostrovy - Gotland a Öland. Jihovýchodně od Švédska se rozkládá také Botnický záliv s množstvím malých ostrůvků. Švédské království má pouze 10,1 milionů obyvatel, což z něj při jeho rozloze dělá jeden z nejméně zalidněných států

Evropy. Většina obyvatel žije v jižní části Švédska, která je nížinná a převládá v ní mírné podnebí. V nížinách najdeme dvě největší švédská jezera - Vänern a Vättern. Naopak na severu se rozkládá skandinávské pohoří s rozsáhlou tajgou a nízkými teplotami. Švédsko je konstituční monarchií v čele s králem Karlem XVI. Od roku 1814 se Švédsko neúčastnilo žádné války, takže se dá říci, že je

neutrálním státem, proto není ani členem žádné vojenské organizace. Tato skandinávská velmoc má také skvělou ekonomiku, jejímž pilířem je rybolov a dřevozpracující průmysl. Na jihu Švédska se nachází bohatá ložiska nerostných surovin, a to hlavně železné rudy.

foto: Zdroj: tema.novinky.cz

Ve světě se proslavilo mnoho švédských firem a společností. Z dopravního odvětví mezi ně určitě patří značky Volvo, Saab a Scania. Dalšími známými společnostmi jsou firmy Husqvarna, H&M a Sony Ericsson. Za tu úplně nejznámější korporaci, která neodmyslitelně patří ke švédské kultuře, můžeme považovat firmu IKEA, domov levného

nábytku a bytových doplňků. Za zmínku určitě stojí největší švédská metropole a zároveň hlavní město – Stockholm. V tomto pobřežním městě na jihovýchodě Švédska žije okolo 2,2 milionu obyvatel. Stockholm je bezpochyby hlavním kulturním, mediálním, obchodním a politickým centrem celé severní Evropy. Toto město nás jistě okouzlí svou zvláštní

architekturou. Svým rozložením totiž připomíná velkou vodní říši se čtrnácti obydlenými ostrůvky. Není náhodou, že právě zde se každoročně 10. prosince koná v městské radnici předávání prestižních Nobelových cen, jejichž zakladatel, vynálezce Alfred Nobel, pochází právě ze švédské metropole. Ve městě se mimo jiné nachází spousta nádherných staveb jako například královský palác, národní muzeum nebo i stanice stockholmského metra, které jsou považovány za nejkrásnější na světě. Mezi další velká a krásná města ve Švédsku patří Göteborg, Malmö, Örebro nebo třeba Linköping. Švédsko se může chlubit také svou rozmanitou kulturou. Právě ze Švédska pochází slavná popová skupina ABBA. Ve světě je také velmi populární švédská kuchyně. Mezi tradiční švédské gastronomické pochoutky patří ryby, další plody moře, ale třeba i sobí a hovězí maso. Ze Švédska pochází i světově

známý knäckerbrod. Švédové jsou také skvělí sportovci, největší popularity se zde těší tenis a lední hokej. Ve Švédsku vyrostl i slavný fotbalista Zlatan Ibrahimović. Švédsko je zkrátka zemí s nádhernou přírodou, rozvinutou infrastrukturou a prosperující ekonomikou. Navíc je plná pohostinných lidí, kteří neváhají turistům nabídnout místní skvělou kuchyni, proto si myslím, že tato země je ideálním místem pro pestré cestovatelské zážitky.

(Tomáš Veselý, 9. ročník, podle internetových stránek)

ASIE - ostrov Komodo

Ostrov je známý především kvůli výskytu varana, který je největším a nejmohutnějším ještěrem na světě. Populace tohoto ještěra je tu odhadována na cca 5000 kusů. Obyvatelé jsou převážně muslimského vyznání. Na ostrov je vstup bez exkurze zakázán. Celá cesta vedla menším pralesem, ve kterém pobíhají divoká prasata a srnky. My jsme spatřili dokonce i hada. Na stromech rostly plody tamarindu, které ale ještě nebyly zralé. Kolem nás poletovali brouci podobní zlatohlávkům. Největším zážitkem byla skupinka varanů, jejichž hnízdo připomíná velkou hromadu hlíny. Jed po kousnutí varana kořist zabije pomalou

foto: Zdroj: archiv Filipa Nožičky

smrti. Varan si ji vystopuje a sní. Všichni pracovníci zde měli tyč na odhánění varanů. Otravných nabízečů zboží se ani tady nevyhnete.

Ostrov Bali

foto: Zdroj: archiv Filipa Nožičky

Na Bali žije většina příslušníků buddhistické menšiny v Indonésii. Tohle je už naše třetí návštěva tohoto ostrova. Dá se tu podnikat spousta

turistických aktivit – od vodních sportů až po návštěvu opičího pralesa nebo motýlího domu. Je to prostě ostrov zážitků. My jsme tentokrát jeli na pláž Nusa Dua a na výborný oběd Babi Guling, což je místní opečené selátko s křupavou kůžičkou připravené na pět způsobů. Nemohu opomenout také večeri s tátovým kamarádem Heinzem, který je původem ze Švýcarska a otevřel si na Bali restauraci s názvem Art Cafe Bumbu Bali. Vaří zde místní speciality v moderním pojetí. Před třiceti

lety si vzal za manželku Indonésanku. On i jeho syn tu fotí a svoje fotografie vystavují v prostorách restaurace. Jeho syn pracuje pro indonéskou vládu, natáčí pro ni filmy, které propagují Bali ve světě. Každého hosta zdraví sborovým pozdravem celý personál restaurace. Ta je totiž postavena tak, že kuchyň je přímo součástí restaurace, a vy tedy můžete pozorovat, jak vám kuchař vaří večeri nebo jak personál leští a umývá sklenice.

foto: Zdroj: archiv Filipa Nožičky

Ostrov Jáva

Turisté odtud většinou jezdí do buddhistického chrámu Borobudur, kde jsme také minule byli. Tentokrát jsme se rozhodli jet do města. K obědu jsme měli polévku s masovými koulemi bakso. Vždy, když loď kotví v indonéském přístavu, indonéští zaměstnanci, kteří zde pracují jako pokojšníci nebo uklízeči, dostanou na den volno a mohou se setkat se svými rodinami. Rodiny za nimi jezdí i stovky kilometrů z vnitrozemí. Někteří z nich třeba poprvé vidí své dítě, které se narodilo, když tatínek pracoval. Je to krásné i smutné

foto: Zdroj: archiv Filipa Nožičky

zároveň. Rodiny se sejdou v jedné obrovské restauraci, kde je pro ně připraveno pohoštění. My s mámou jsme se přihlásili jako dobrovolníci, dostali jsme kuchařské čepice a stali se z nás zmrzlináři. Seznámili jsme se s mnohými dětmi, rodiči a sourozenci zaměstnanců, kteří nás denně na lodi obsluhují.

Singapur

foto: Zdroj: archiv Filipa Nožičky

Singapur je městský stát v jihovýchodní Asii. Úředními jazyky jsou zde angličtina,

čínština, malajština a tamilština. Jeho název je v překladu „lví město“. Singapur je jedno z nejlepších měst, strávili jsme tu již deset dnů a toto město má stále co nabídnout! Jsou zde k vidění moderní zahrady Gardens by the Bay, kde architekti spojili moderní architekturu s říší rostlin. Dále jsou zde čínské i japonské zahrady, velká Zoo a ostrov Sentosa plný skvělých zážitků (obří vodní park, akvárium,

zábavní park Universal Studios Singapore). V Singapuru všechno funguje naprosto precizně, a i když obyvatelstvo tvoří pestrá směsice cizinců (hlavně Asiatických), je tu naprostý pořádek. Podle mého názoru je to kvůli přísným zákonům, které musí všichni dodržovat. Moje máma byla napomenuta na stanici metra dozorcem, když se napila vody z lahve. Nevšimli jsme si, že v metru se pít nesmí. Když jsme se ho ptali,

proč se v metru nesmí pít, odpověděl nám, že je to z důvodu bezpečnosti cestujících, aby někdo na tekutině neuklouznul. Myslím si, že metro je tu nejlepším dopravním prostředkem pro přepravu turistů, tedy pokud se v něm orientujete. Hlavně se nesmíte bát zeptat, protože místní lidé jsou milí a ochotní vám pomoci.

(Filip Nožička, 7. ročník)

NA SLOVÍČKO S... PANÍ ASISTENTKOU VLČKOVOU

Paní asistentka Jitka Vlčková se v prostorách naší školy pohybuje dva roky. Je asistentkou žáka ve 4. ročníku. Požádali jsme ji o menší rozhovor, ve kterém na sebe prozradila několik zajímavostí. Posudte sami.

Jak vás napadlo pracovat zrovna v naší škole?

Jelikož mi moje předchozí zaměstnání už nedovolovalo vrátit se po mateřské dovolené, musela jsem se rozhodnout, kam budu dále pracovně směřovat. Chtěla jsem zkusit pracovat s dětmi. Dokončila jsem pedagogické studium, následně se tady pro mě ve škole vyskytla příležitost, a tak jsem zde začala pracovat.

Kde byste pracovala, kdybyste nebyla tady?

Asi někde ve školce, protože mě moc baví pracovat s dětmi.

Jak se vám líbí v naší škole?

Líbí se mi tu moc. Nejvíce mě zaujala přírodní učebna

a vybavenost kuchyně.

Jaký máte vztah se svými kolegy?

S kolegy mám dobrý vztah. Těší mě, že si vycházíme všichni vstřícně.

Jak se vám pracuje s Martínkem? (žák 4. ročníku, pozn. red.)

Pracuje se mi s ním dobře, protože ho učení baví, a když baví jeho, tak baví i mě.

Co děláte ve svém volném čase?

Trávím čas s rodinou – vyrazíme společně na nejrůznější výlety, také často chodím na procházky a ráda vařím.

Jakou máte ráda hudbu?

Mám ráda českou a slovenskou hudbu. S oblibou poslouchám skupinu TEAM.

Jakého máte ráda zpěváka?

Mám ráda Sebastiana. Na jeho koncertě jsem však nebyla, ale chtěla bych ho navštívit.

Vedete kroužek vaření. Co zde nejraději žáci vaří?

Rozhodně pizzu! Z moučníků nejraději připravovali muffiny. Za celou dobu, co kroužek vedu, se ještě nestalo, aby něco z připravovaných jídel zbylo.

Jakou preferujete kuchyni vy? Jaká jídla máte nejraději?

Mám ráda naši českou kuchyni.

Nejvíce si pochutnám na svíčkové omáčce. Baví mě připravovat rychlá jídla, třeba saláty, ale jsem schopna uvařit snad cokoliv!

Děkuji za rozhovor.

(Jana Padělková, 7. ročník)

MYŠKOLÁKOVA ANKETA - Deváťáci a jejich vize o budoucím povolání

Vyzpovídali jsme deváťáky a zjistili jsme, jak oni sami vidí svoje další kroky po základní škole.

1. Na jakou střední školu se hlásíš?
2. Budeš chtít jít i na vysokou školu?
3. Myslíš si, že tím, čím se vyučíš, se budeš i živit?
4. Jaká je tvá vysněná práce?

Adéla Fňukalová

1. Hlásím se na Obchodní akademii a Hotelovou školu Třebíč.
2. Ne, nebudu.
3. Ano.
4. Chtěla bych pracovat v drogerii.

Simona Neumanová

1. Hlásím se na Obchodní akademii a Hotelovou školu Třebíč.
2. Ne, nebudu.
3. Nevím.
4. Nevím.

Petra Sobotková

1. Hlásím se na Obchodní

- akademii v Jihlavě a na Obchodní akademii a Hotelovou školu Třebíč.
2. Ne, nebudu.
3. Ano.
4. Chtěla bych být kosmetičkou.

Jana Rousková

1. Hlásím se na GPOA Znojmo.
2. Asi ano.
3. Ano.
4. Chtěla bych se stát učitelkou.

Sára Machálková

1. Hlásím se na obchodní akademii.
2. Ne, nebudu.
3. Ne.
4. Chtěla bych být automechanikem.

Lucie Ludvíková

1. Přihlásila jsem se na gymnázium.
2. Asi ano.
3. Nevím.
4. Chtěla bych se stát doktorkou.

Tomáš Veselý

1. Hlásím se na Střední průmyslovou školu Třebíč - Technické lyceum.

2. Ano, budu.
3. Ano.
4. Ještě nevím.

Tomáš Štolz

1. Přihlásil jsem se na Střední školu stavební Třebíč.
2. Ne, nebudu.
3. Ano.
4. Jednou bych chtěl být elektrikářem.

Matyáš Jarý

1. Hlásím se na Střední průmyslovou školu Třebíč.
2. Ne, nebudu.
3. Ano.
4. Chtěl bych být strojař.

Lara Zerhauová

1. Hlásím se na gymnázium.
2. Ano, budu.
3. Ne.
4. Přála bych si být zpěvačkou.

Lukáš Macháček

1. Přihlásil jsem se na Střední průmyslovou školu Třebíč.
2. Ne, nebudu.
3. Ano.
4. Chtěl bych pracovat jako automechanik.

Zbyněk Svoboda

1. Hlásím se na Střední průmyslovou školu Třebíč.
2. Ne, nebudu.
3. Ano.
4. Chtěl bych se stát strojařem.

Pavel Svoboda

1. Hlásím se na Střední průmyslovou školu Třebíč.
2. Ano, budu.
3. Ano.
4. Chtěl bych být „miliardář bez práce“.

Hana Rašovská

1. Hlásím se na Střední školu řemesel a služeb v Moravských Budějovicích a na Obchodní akademii a Hotelovou školu Třebíč.
2. Ne, nebudu.
3. Ano .
4. Ještě nevím.

(Soňa Nováčková, 5. ročník a Michaela Horníková, 8. ročník)

MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

Velikonoce

Uhodneš, jak se nazývají Velikonoce v cizích jazycích?

Utvoř správné dvojice.

A) Easter	1) Španělština
B) Pascua	2) Italština
C) das Osterfest	3) Angličtina
D) Pasen	4) Němčina
E) Pasqua	5) Nizozemština

foto: Autorka: Michaela Horníková, 8. ročník

VÝLET

Děti šly na výlet. Víte, co dělaly? Na louce u lesa vesele zpívaly. Po louce běhaly, honily motýly, velký jim uletěl, malého chytily.

ČÁP

Chodí kolem, kalí vodu, plaší malé žabky. Utekly mu do obchodu pro gumové čapky. Žbluňk! Už se mu potopily, skočily až na dno! Hledej, hledej, čápe milý, nenajdeš nás snadno!

POMLÁZKA

V nůši malý zajíček nesl kopy vajíček. Potkala ho včela, jedno po něm chtěla. Dávala mu za to pampeliščí zlato. Přidávala hned jablonořový med. Zajíci se zdálo tohle všechno málo. Vajíčka si vzal a šel zase dál.

(Zdroj: promaminky.cz)

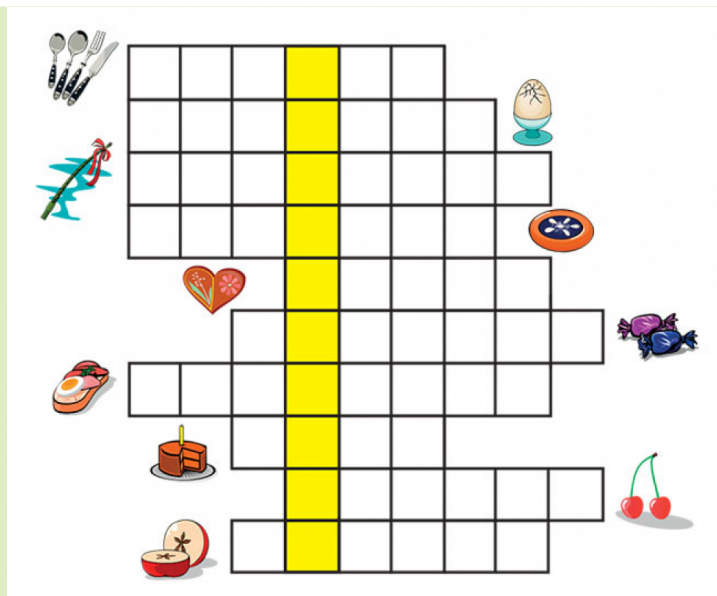
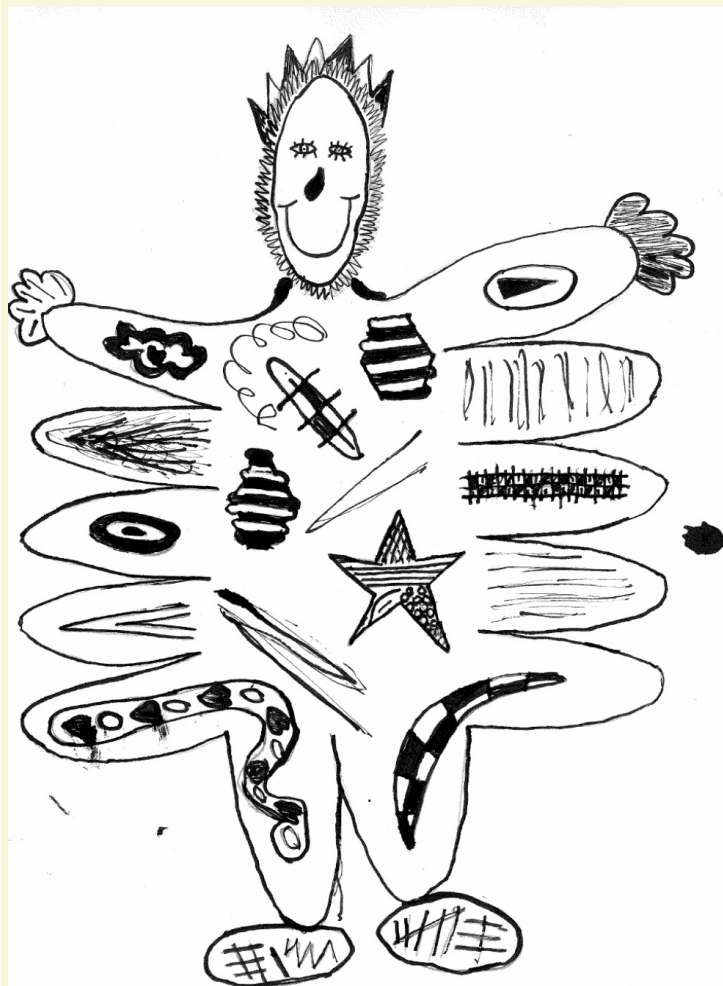

foto: Zdroj: stop.p13.cz

KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Tomáš Vítámvás (5. ročník)

ilustrace: Lenka Nováková (6. ročník)

ilustrace: Lucie Kselíková (7. ročník)

foto: Filip Ludvík (6. ročník)

foto: Natálie Čermáková (5. ročník)